

EBA/GL/2014/05

7 юли 2014 г.

Насоки

относно прехвърляне на значителен кредитен риск във връзка
с членове 243 и 244 от Регламент (ЕС) № 575/2013

Насоки на ЕБО относно прехвърляне на значителен риск за секюритизационни сделки

Статут на настоящите насоки

Настоящият документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (Регламент за ЕБО). Съгласно член 16, параграф 3 от Регламента за ЕБО компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на тези насоки.

В насоките е изложено становището на ЕБО относно подходящите надзорни практики в рамките на Европейската система за финансов надзор или за това, как следва да се прилага правото на Съюза в дадена област. Следователно ЕБО очаква всички компетентни органи и финансови институции, за които са предназначени насоките, да ги спазват. Компетентните органи, за които се прилагат насоките, следва да ги спазват, чрез включването им в надзорните си практики както е уместно (напр. чрез изменение на тяхната правна рамка или надзорни процеси), включително в случаите, когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за уведомяване

Съгласно член 16, параграф 3 от Регламента за ЕБО в срок до 7 септември 2014 г. компетентните органи трябва да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки, а в противен случай да изложат причините за неспазването им. При липсата на уведомление в рамките на този срок ЕБО счита, че компетентните органи не спазват насоките. Уведомленията следва да се изпращат чрез подаване на формуляра, предоставен в раздел 5, на адрес: compliance@eba.europa.eu, при посочване на референция „EBA/GL/2014/05“. Уведомленията се подават от лица, притежаващи необходимите правомощия да докладват за наличието на съответствие от името на техните компетентни органи.

Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО съгласно член 16, параграф 3.

Дял I – Обхват на приложение и общи принципи

1. Обхват на приложение

1. Настоящите насоки са приложими към:

- а. институциите инициатори съгласно член 243 и 244 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б. компетентните органи.

2. Институциите инициатори следва да прилагат i) общите изисквания, изложени в настоящите насоки, относно всички сделки, които включват прехвърляне на значителен риск („ПЗР“) съгласно член 243 или 244 от Регламент (ЕС) № 575/2013; и ii) специалните изисквания, изложени в настоящите насоки, за постигане на ПЗР на трети лица в съответствие с член 243, параграф 4 или член 244, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. Компетентните органи следва да прилагат настоящите насоки в следните ситуации:

- а. при идентифициране на сделките по секюритизация, при които кредитният риск не се счита за прехвърлен, макар и тези сделки да отговарят или на условията по член 243, параграф 2, или на тези по член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б. при оценяване на спазването от страна на институцията инициатор на общите изисквания от насоките за всички сделки, свързани с прехвърляне на значителен риск съгласно член 243 или 244 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- в. при оценяване на спазването от страна на институцията инициатор на изискванията по член 243, параграф 4 и член 244, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

4. В допълнение към данните, които трябва да се предоставят на ЕБО съгласно член 243, параграф 6 и член 244, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи следва всяка година да предоставят данни на ЕБО относно прегледаните сделки съгласно параграф 3, точка 1 от настоящите насоки, използвайки формата в приложение 1.

2. Общи принципи

1. При спазване на условията, изложени в букви а) или б) от член 243, параграф 2 или член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институцията инициатор на традиционна секюритизация получава правото да изключи съответните

секюритизирани експозиции от изчисляването на размерите на рисково претеглените експозиции и, ако е приложимо, размера на очакваната загуба, а институцията инициатор на синтетична секюритизация получава правото да изчисли размерите на рисково претеглените експозиции и, ако е приложимо, размера на очакваната загуба за секюритизираните експозиции съгласно член 249 от Регламент (ЕС) № 575/2013, освен ако компетентният орган не вземе решение за всеки отделен случай, че значителният кредитен риск не се счита за прехвърлен на трети лица или ако някое от условията по член 243, параграф 5 или член 244, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 575/2013 не е изпълнено по отношение на тази секюритизация.

2. Компетентните органи следва да гарантират, че са налице процедури за идентифициране на такива сделки по секюритизация, които независимо от съответствието с точки а) или б) от член 243, параграф 2 или 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да бъдат предмет на допълнителен преглед от компетентния орган в съответствие с Дял III от настоящите насоки, за да се оцени дали със сделката действително е постигнато съразмерно прехвърляне на кредитния риск на трети лица.
3. Условията за постигане на прехвърляне на значителен риск (ПЗР) на трети лица следва да се спазват постоянно.
4. Институциите инициатори следва да оценяват зависимостта от външните кредитни оценки при анализиране на сделките, включващи ПЗР, както и връзката между външните и вътрешните кредитни оценки.

Дял II- Критерии за компетентните органи в случай на прилагане на член 243, параграф 2 или член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013

3. Критерии за определяне кога компетентните органи следва да извършват цялостен преглед на ПЗР в случай на прилагане на член 243, параграф 2 или член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013
1. По отношение на тези сделки по секюритизация, които изпълняват условията за постигане на ПЗР в съответствие с букви а) или б) от член 243, параграф 2 или член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи следва да извършват цялостен преглед на ПЗР съгласно Дял III, параграфи 4 до 10 от настоящите насоки тогава, когато е налице всяко едно от следните обстоятелства, включени в неизчерпателния списък по-долу:

- a. Дадена информация сочи, че относителният дял на секюритизиращите трансове, използвани като свързани трансове за демонстриране на ПЗР съгласно член 243, параграф 2 или член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 може да е недостатъчен, за да се приеме наличие на съразмерно ПЗР на трети лица по отношение на i) съответния профил на кредитен риск; и ii) съответните размери на рисково претеглените експозиции на тази секюритизация.
- б. Съмнения относно целесъобразността на дадена кредитна оценка на агенция за външна кредитна оценка (АВКО).
- в. Загуби по секюритизираните експозиции в предишни периоди или друга информация, която сочи, че:
 - i. Обоснованата оценка на институция на очакваната загуба по секюритизираните експозиции до падежа на сделката съгласно буква б) от член 243, параграф 2 или член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 е възможно да е прекалено ниска, за да се прецени, че съществува прехвърляне на значителен кредитен риск на трети лица. Следва да се вземе под внимание общият падеж на сделката, включително потенциалното наличие на допълнителен спред.
 - ii. Маржинът, с който секюритизиращите позиции, които биха били предмет на приспадане от базовия собствен капитал от първи ред, или на 1250% рисково тегло, надвишават обоснованата оценка на очакваната загуба до падежа на сделката, може да бъде твърде нисък, за да се прецени, че съществува прехвърляне на значителен кредитен риск на трети лица.
- г. Високите разходи на институцията инициатор по прехвърляне на кредитен риск на трети лица посредством дадена секюритизация сочат, че формално постигнатото ПЗР съгласно букви а) или б) от член 243, параграф 2 или член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 може всъщност да бъде засегнато от високата цена на това прехвърляне на кредитен риск.
- д. Институция инициатор възнамерява да докаже ПЗР на трети лица в съответствие с букви а) или б) от член 243, параграф 2 или член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 при липсата на оценка на АВКО на съответните трансове.
- е. Сделки по секюритизация на позиции от търговския портфейл.
- ж. Сделки по секюритизация с кол и путопции, различни от опциите, за които се счита, че не възпрепятстват ефективното прехвърляне на кредитен риск в съответствие с параграф 5, точки 2, 3 и 4 от настоящите насоки.

Дял III — Изисквания за компетентните органи в случай на прилагане на член 243, параграф 4 или член 244, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в случай на прилагане на член 243, параграф 2 или член 244, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато е приложимо което и да е от обстоятелствата по Дял II

4. Оценка на значимостта на прехвърления кредитен риск

1. Компетентните органи следва да оценяват документацията и доказателствата, предоставени от институцията инициатор, свързани със секюритизацията, за да определят дали на трети лица е прехвърлен съразмерен кредитен риск, както и да изискват допълнителна информация, когато тя е необходима за извършване на оценката. Компетентните органи следва да отдават специално внимание, наред с другото, на следните фактори, ако е целесъобразно:
 - а. размерите на рисково претеглените експозиции и, ако е целесъобразно, размерите на очакваната загуба, изчислени за секюритизираните експозиции преди секюритизацията и съответните размери на траншовете, прехвърлени и задържани от институцията инициатор след секюритизация;
 - б. по отношение на институциите инициатори, доказали ПЗР съгласно член 243, параграф 4 или член 244, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013, използваните методи за доказване, че прехвърленият кредитен риск е съразмерен с възможното намаление на капиталовите изисквания;
 - в. ако институцията инициатор е използвала вътрешни модели, за да докаже прехвърляне на значителен кредитен риск, дали тези модели са достатъчно стабилни, а ако са използвани външни модели – дали тези модели са интегрирани в обичайните процеси на институцията инициатор, и дали институцията инициатор разбира правилно функцията на модела и заложените в него допускания;
 - г. ако институцията инициатор е използвала конкретни допускания от стрес тестове, извършени на група базисни активи, уместността на тези допускания и начина, по който тези допускания и прогнозираните загуби въз основа на тях са сравнени с използваните допускания за стрес тестването за надзорни цели или с други емпирични източници на данни, като например рейтинговите агенции.

2. Компетентните органи следва да преценят дали институцията инициатор има достатъчно познания относно базисните активи, за да може да извърши подходящ анализ на прехвърлянето на кредитен риск, както и дали в портфейла съществува специфичен за портфейла риск, който не е отчетен в оценката на кредитния риск или капиталовите изчисления на институцията инициатор. Специфичният риск следва да бъде отчетен посредством по-консервативни допускания от стандартния „базов“ сценарий. Тази консервативност следва да има за цел да отчете специфичния за институцията риск, който е възможно да съответства на стрес сценария, ако е приложимо.
3. В случай че институция инициатор разчита на надзорна формула, за да определи своите капиталови изисквания след секюритизацията, компетентните органи следва да определят колко чувствителни на промени са капиталовите изисквания за задържаните секюритизиращи позиции на институцията инициатор към промени в базовите параметри на вътрешнорейтинговия подход. Ако капиталовите изисквания за задържаните секюритизиращи позиции са силно чувствителни към слаби промени в тези параметри, е по-малко вероятно да е прехвърлен съразмерен кредитен риск.

5. Оценка на структурни характеристики

1. Компетентните органи следва да оценяват дали в сделката има структурни характеристики, които е възможно да засегнат заявеното прехвърляне на кредитен риск на трети лица, като например кол опции или други договорни условия, което в случай на традиционни секюритизации увеличава вероятността активите да бъдат върнати обратно в счетоводния баланс на институцията инициатор или, в случай на синтетични секюритизации, увеличава вероятността кредитната защита да бъде прекратена преди падежа на сделката.
2. За традиционни секюритизации единствено следните кол опции, предоставяни на институции инициатори, следва да не се считат от компетентните органи за застрашаващи постигането на ефективно прехвърляне на кредитен риск, при условие че тези кол опции не дават на институцията инициатор правото да закупува обратно от поемателя вече прехвърлената експозиция, за да реализира печалби или да задължи институцията инициатор да поеме отново прехвърлен кредитен риск :
 - а. регулаторни кол опции или данъчни кол опции, които могат да се упражнят само ако има промени в правната или регулаторната рамка, които влияят на съдържанието на договорното отношение на съответната секюритизационна сделка или които засягат разпределянето на икономическите ползи, извлечени от съответната секюритизационна сделка, от която и да е от страните по сделката;
 - б. опции за пълно погасяване, отговарящи на условията, посочени в член 243, параграф 5, буква е) от Регламента за капиталовите изисквания (РКИ).

За синтетични трансакции компетентните органи не е необходимо да проверяват кол опциите, които изпълняват критериите, изложени в параграф 5, точка 2, буква а) или б).

3. Освен това, за да се избегне несигурност, при традиционна секюритизация всяка опция, предоставена на инвеститорите в секюритизацията, с изключение на опциите, които могат да се упражнят само в случай на нарушения в договора от страна на институцията инициатор, следва да се счита от компетентните органи за възпрепятстваща институцията инициатор да постигне ефективно прехвърляне на кредитен риск.
4. За синтетични секюритизации всяка опция, предоставена на инвеститори в секюритизация или доставчици на кредитна защита, която може да се упражни само в случай на нарушения в договора от страна на други страни по сделката, следва да не се счита от компетентните органи за възпрепятстваща институцията инициатор да постигне ефективно прехвърляне на кредитен риск, при условие че са изпълнени изискванията по член 244, параграф 5, буква в) от РКИ. Всички останали опции, предоставени на инвеститорите в секюритизация или доставчиците на кредитна защита, следва да се оценяват от компетентните органи, тъй като е възможно да доведат до допълнителни капиталови изисквания поради падежни несъответствия.
5. Компетентните органи следва да преценят дали институцията инициатор в миналото е изкупувала обратно сделки, за да защитава инвеститори и дали е спазила правилата за непряка подкрепа, посочени в член 248 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за да гарантира ефективното прехвърляне на риска.
6. Ако сделките включват периоди на допълване на групата, компетентните органи следва да проверят критериите за допустимост на групата базисни активи и да обърнат внимание на минималното и максималното кредитно качество на допустимите активи, и да преценят дали активите могат да бъдат заменени в структурата с цел защита на инвеститорите от загуби, като междувременно се увеличи кредитният риск на институцията инициатор, за да се гарантира, че рискът е ефективно прехвърлен.
7. Компетентните органи следва да вземат под внимание факта, че сделките не включват вграден механизъм в момента на сключването им, който с времето води до несъразмерно намаляване на размера на прехвърления кредитен риск от институцията инициатор на трети лица.
6. **Несъответствия между кредитната защита и базисните активи при синтетични секюритизации**
 1. Компетентните органи следва да преценят дали съществуват падежни или валутни несъответствия между предоставената защита и базисните активи. При разглеждане на падежа на защитата компетентните органи следва да преценяват дали колопциите или други характеристики биха могли на практика да намалят падежа на защитата и по

какъв начин това се отнася до очакваните моменти на неизпълнение в групата от активи.

2. Компетентните органи следва да оценяват падежните несъответствия за сделки, при които групите активи могат да бъдат заменени, тъй като институциите инициатори могат да допълнят с активи с по-дълъг падеж в крайния стадий на периода на защита, увеличавайки падежните несъответствия.
3. Компетентните органи следва да оценяват валутните несъответствия на сделки, при които групите от активи съдържат различен от пасивите валутен профил. Ако възникнат такива несъответствия, следва да се приложат пруденциални корекции към търсеното капиталово облекчение в съответствие с преценката на компетентните органи. Уместността на инструментите за редуциране на риска, като например валутни суапове, следва да се оценява от гледна точка на разменената сума, продължителност на самия суап и всякакви условни активиращи механизми.

7. Въпроси от областта на кредитната защита при синтетични секюритизации

1. Ако секюритизацията се постига по синтетичен начин, чрез използване на кредитен дериват или гаранция, компетентните органи следва да гарантират, че кредитната защита отговаря на всички свързани с това изисквания, изложени в Регламент (ЕС) № 575/2013, и дава достатъчно сигурност на плащането, така че да не засегне прехвърлянето на кредитния риск. Ако кредитната защита е обезпечена, следва да се вземат под внимание договорите за обезпечение, включително това дали отговарят на всички изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 за обезпечена кредитна защита. Ако кредитната защита е с гаранции, компетентните органи следва да преценят дали са налице подходящи договорености, с които да се гарантира навременно плащане.
2. Компетентните органи следва да разгледат кредитните събития, които са обхванати от получената кредитна защита (напр. дали тя включва стандартни кредитни събития като несъстоятелност, неизпълнение на плащания или реструктуриране на заеми).
3. Ако премиите, платени на доставчиците на кредитна защита, не са признати в отчета за приходите и разходите на институцията инициатор, компетентните органи следва да преценят дали платените на доставчиците на кредитна защита премии са изключително високи, до степен, в която ПЗР ще бъде засегнато. Това може да се оцени по няколко начина, като например чрез проверка на платените премии в сравнение с i) доходността на групата от активи или ii) загубите, обхванати от защитата, или iii) справедливите пазарни лихвени проценти, или iv) комбинация от тези фактори. Компетентните органи следва да преценят също дали има други характеристики на сделката освен премиите, като например такси, които ефективно увеличават цената на предоставяната защита до степен, в която прехвърлянето на кредитния риск ще бъде засегнато.

4. Ако премиите са платени предварително или не са свързани със загуби в групата от активи, която е защитена или гарантирана по друг начин, компетентните органи следва да преценят дали това намалява степента на прехвърляне на кредитен риск.

8. Прехвърлен значителен риск на трети лица

1. Компетентните органи следва да оценяват дали на трети лица, които не са свързани с институцията инициатор, е прехвърлен значителен кредитен риск по начин, който би могъл да засегне прехвърлянето на кредитния риск. Компетентните органи следва да разгледат всички отношения между инвеститори или доставчици на кредитна защита и институцията инициатор, както и дали институцията инициатор предоставя на трети лица значително финансиране при извършване на оценката на тяхното ПЗР.

9. Кредитни рейтинги

1. Ако институция инициатор използва рейтинговия метод, посочен в член 261 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за да изчисли капиталовите изисквания за своите експозиции към секюритизация, компетентните органи следва да преценят дали избраната агенция за кредитен рейтинг има подходящия опит и експертни знания по отношение на класа активи, предмет на кредитен рейтинг, доколкото е известно на компетентните органи.

10. Вътрешни политики за оценка на прехвърлянето на кредитен риск и ПЗР

1. Компетентните органи следва да преценят дали институцията инициатор разполага с подходящите вътрешни политики, за да извърши собствена оценка на прехвърлянето на кредитен риск и ПЗР. Това следва да включва не само първоначална оценка на сделката, когато институцията инициатор за пръв път желае да изключи секюритизирани експозиции от изчислението на размерите на рисковото претеглена експозиция и, ако е приложимо, размерите на очаквана загуба, но и следва да отчита текущата оценка на ПЗР по време на целия срок на сделката.

Дял IV — Изисквания за институции инициатори

Част 1 — Общи изисквания за всички сделки, включващи ПЗР съгласно член 243 и 244 от Регламент (ЕС) № 575/2013

11. Изисквания, свързани с ПЗР

1. Институциите инициатори следва да предоставят на компетентния орган цялата изисквана информация за секюритизациите, във връзка с които те възнамеряват да докажат ПЗР, така че компетентните органи да могат да извършат оценката на ПЗР на трети лица, както е предвидено от Дял I до Дял III от настоящите насоки.
2. Институциите инициатори следва най-малко да уведомяват съответния компетентен орган за всяка секюритизация, във връзка с която възнамеряват да докажат ПЗР, което не е сходно от гледна точка на структурата и състава на портфейла с предишни сделки, докладвани от институцията.

12. Управление и политики, свързани с оценките на ПЗР

1. Институциите инициатори следва да разполагат с процес на управление, предназначен за оценяването на сделки, включващи ПЗР. Този процес следва да включва данни за съответните комитети, всички процедури за вътрешно одобрение и доказателства за подходящо участие на заинтересованите страни, както и подходящ, подлежащ на одит набор от документация.
2. Институциите инициатори следва да разполагат с подходящи системи и проверки, свързани с ПЗР посредством секюритизация, включително за текущото наблюдение на изискванията за ПЗР най-малко на всяко тримесечие по време на целия срок на съответните сделки.
3. Институциите инициатори следва да разполагат с политики и методологии, които гарантират постоянно съответствие с всички изисквания за ПЗР съгласно член 243 и 244 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Част 2 — Специални изисквания за институции инициатори за спазване на член 243, параграф 4 или член 244, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013

13. Управление на риска и самооценка

1. Институциите инициатори следва да разполагат с политики и методологии, които гарантират, че възможността за намаляване на капиталовите изисквания, постигнати от институциите инициатори посредством секюритизация, е обоснована от прехвърляне на съразмерен риск на трети лица.
2. Политиките относно ПЗР на институциите инициатори следва да бъдат част от техните по-широки стратегии за разпределяне на капитала. По-специално политиките на институциите инициатори относно прехвърлянето на кредитен риск и ПЗР на трети лица следва да уточняват по какъв начин сделките, включващи ПЗР, съответстват на стратегиите за управление на цялостния риск и вътрешното разпределение на капитала на институциите инициатори.
3. Институциите инициатори следва да оценяват риска на всяка потенциална сделка, включваща ПЗР, включително оценка на риска на базисните активи, оценка на самата структура на секюритизация при отчитане на кредитния риск на траншовете и други свързани фактори, които засягат същността на прехвърлянето на кредитния риск.
4. При извършване на оценката на своето ПЗР институциите инициатори следва също да преценят дали възможното намаление на капиталовите изисквания е в съответствие с постигнатото прехвърляне на икономически кредитен риск, например чрез сравняване на последиците от секюритизацията върху икономическия капитал и капиталовите изисквания на институциите инициатори.
5. Институциите инициатори следва да анализират дали в рамките на разумното могат да си позволят премиите, платими в рамките на съответните сделки, имайки предвид своите печалби, капитал и цялостно финансово състояние.

14. Други изисквания

1. Институциите инициатори следва да използват подходящи методи и процедури за оценка и доказване на ПЗР.
2. Институциите инициатори следва да оценяват очакваната загуба (EL) и неочакваната загуба (UL) на секюритизираните активи в рамките на падежа на сделката при извършване на оценка на ПЗР.

3. Институциите инициатори следва да разглеждат структурата на сделката и структурните характеристики на секюритизацията, ако например сделката е парична или синтетична, всякакви техники за хеджиране или падежни несъответствия, ако има такива.
4. За да определят факторите, които е възможно да засегнат прехвърлянето на кредитния риск и на ПЗР на трети лица, институциите инициатори следва да оценят степента на редуциране на кредитния риск или прехвърлянето на кредитен риск на сделка, вземайки под внимание, наред с другото и доколкото е възможно, например следните фактори:
 - а. Сравнение на настоящата стойност на премиите и други, все още неотчетени в собствения капитал разходи, свързани със загуби на защитените експозиции в голям набор от стрес сценарии;
 - б. Ценообразуването на сделката спрямо пазарните цени, включително отдаване на необходимото внимание на премийните плащания;
 - в. Сроковете на плащанията по сделката, включително потенциалните разлики в сроковете между провизирането или намаляването на стойността от страна на институциите инициатори на защитените експозиции и плащанията на продавача на защита;
 - г. Преглед на приложимите кол дати с цел оценка на вероятната продължителност на получената кредитна защита спрямо потенциалните срокове на бъдещите загуби от защитени експозиции;
 - д. Оценка на кредитен риск от контрагента, по-специално анализ на това дали дадени обстоятелства биха могли да доведат до по-силна зависимост от страна на институцията инициатор от предоставянето от страна на контрагента на кредитна защита в момент, в който възможността на контрагента да спазва задълженията си е понижена;
 - е. Естеството на връзката между различните субекти, участващи в сделката (инициатор, посредник, инвеститори, продавач на защита и др.);
 - ж. Съществуването на косвени форми на кредитно подобрение;
 - з. Относителният дял на междинните и траншовете с по-голяма степен на подчиненост, свързан с профила на кредитен риск на базовите експозиции; и
 - и. Оценка на кредитния риск на базисните активи: това може да се постигне чрез стресиране на базисните активи, оценка на профила на плащанията на експозицията спрямо кредитния риск на базисните активи, оценяване на ключовите кредитни рискови фактори (т.е. загуба при неизпълнение (LGD), вероятност от неизпълнение (PD), експозиция при неизпълнение (EAD) и др.).

Дял V— Заключение на разпоредби и прилагане

Националните компетентни органи следва да прилагат настоящите насоки, като ги включват в своите надзорни процедури в рамките на шест месеца след публикуването на окончателните насоки. След това националните компетентни органи следва да гарантират, че институциите изцяло спазват настоящите насоки за всички сделки, сключени след приемане на насоките.

Приложение 1 – Форма за отчитане за компетентни органи

Име на компетентен орган		Сделка X
Дата на оценка от Национален надзорен орган (ННО):		ДД/ММ/ГГГГ
Резултат от прегледа на ННО:		
РКИ – Член за прилагане:		<243(2), 243(4), 244(2), 244(4)>
Причини за цялостна оценка:		<Насоки, Дял II, пар. 1, друго>
Кол опции на инициатори, включени в сделка:		<да, не>
Тип обезпечение:		{RMBS, CMBS, студентски заеми, корпоративни заеми, заеми на предприятия с висока задлъжнялост, заем за търговски недвижим имот, търговско финансиране и др.}
Референтна валута („Ссу“):		
Примерна сделка (в Ссу):		mm
Рисково претеглена експозиция (RWA) преди секюритизация (в Ссу):		mm
Капиталови приспадания преди секюритизация (в Ссу):		mm
Еквивалент на RWA на капиталови приспадания преди секюритизация. (в Ссу):		= Капиталови приспадания преди секюритизация (в Ссу) / 8%
Общ RWA еквивалент преди секюритизация (в Ссу):		= Еквивалент на RWA на капиталово приспадане преди секюритизация (в Ссу) + Рисково претеглена експозиция (RWA) преди секюритизация (в Ссу)
RWA след секюритизация на задържани траншове (в Ссу):		mm
Капиталови приспадания след секюритизация (в Ссу):		mm
Еквивалент на RWA на капиталови приспадания след секюритизация (в Ссу):		= Капиталови приспадания след секюритизация (в Ссу) / 8%
Общ RWA еквивалент след секюритизация (в Ссу):		= Еквивалент на RWA на капиталови приспадания след секюритизация (в Ссу) + RWA след секюритизация на задържани траншове (в Ссу)
Последващо поискано намаляване на RWA (в Ссу):		Общ RWA еквивалент преди секюритизация (в Ссу) – Общ RWA еквивалент след секюритизация (в Ссу)
Последващо поискано намаляване на RWA (в %):		Последващо поискано намаляване на RWA (в Ссу) / Общ RWA еквивалент преди секюритизация (в Ссу)
Транш за първа загуба (в Ссу):		mm
Транш за първа загуба (в %):		%
Задържан транш за първа загуба:		
% Задържан транш за първа загуба :		%
Междиен транш (в Ссу):		mm
Междиен транш (в %):		%
Междиен задържан транш:		
% Междиен задържан транш:		%
Първостепенен транш (в Ссу):		mm
Първостепенен транш (в %):		%
Първостепенен задържан транш:		
% Задържан първостепенен транш:		%
Начална сума на продаден риск (%):		%
Крайна сума на продаден риск (%):		%
Референтен размер на портфейла (в Ссу):		mm
Очаквана загуба (в Ссу):		mm
Очаквана загуба (в %):		= EL / Референтен размер на портфейла
Очаквана + неочаквана загуба (в Ссу):		mm
Очаквана + неочаквана загуба (в %)		(EL + UL) / Референтен размер на портфейла

Име на компетентен орган	Сделка X
Прехвърляне на риск, заявено от институцията инициатор (%):	%
Информация за качеството на оценката	ННО следва да включи описателна информация относно оценката на ПЗР и ключовите съображения за одобрение, включително относно структурни характеристики (вкл. Кол опции за инициатори), въпроси, свързани със синтетични секюритизации, ПЗР на трети лица, кредитни рейтинги и др. (ако е приложимо)